IBRIS

gama

Povești românești

EBRIS We know books

CUPRINS

Capra cu trei iezi	7
Ursul păcălit de vulpe	10
Fata babei și fata moșneagului	12
Punguța cu doi bani	14
Broasca-țestoasă cea fermecată	17
Sarea în bucate	20
Povestea unui om leneș	22
Povestea porcului	24
Fata săracului cea isteață	28
Cinci pâini	31
Prostia omenească	33
Rodul tainic	35
Povestea lui Harap-Alb	38
Prâslea cel voinic și merele de aur	43
Doi feți cu stea în frunte	48
Ileana Sânziana	53
Palatul de cleștar	58
Greuceanu	62

LIBRIS We know books

Capra cu trei iezi

Adaptare după Ion Creangă

Era odată o capră care avea trei iezișori, unul mai frumos ca altul. Iedul cel mic era cuminte și ascultător, pe când ceilalți doi tare neastâmpărați și obraznici mai erau.

Într-o dimineață, mama capră plecă după mâncare pentru iezișori, dar înainte să plece le spuse:

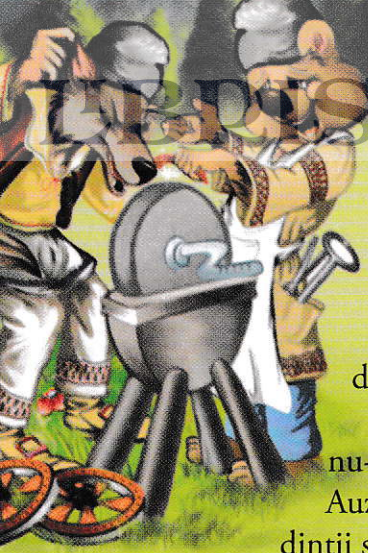
— Dragii mamei, eu mă duc în pădure să caut ceva de-ale gurii, da' voi să fiți cuminți, să nu deschideți ușa nimănui, până ce nu veți auzi glasul meu. Și, ca să mă recunoașteți, voi cânta așa:

Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș în călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.

— Mergi liniștită, mămucă! se grăbiră iezii cei mari să răspundă. Suntem băieți mari și vom avea grijă să nu deschidem nimănui ușa. Mergi sănătoasă și să nu ai nicio grijă.

În acest timp, lupul cel rău asculta de după casă, pentru că demult pusese el gând rău bieților iezișori. După ce capra plecă, lupul bătu la ușă cântând ca și cum ar fi fost mama iezilor:

We know books

— Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!

— A venit mama, a venit mama! se repeziră de îndată iezii cei mari să-i deschidă ușa.

— Stați, fraților, nu cumva să deschideți! Asta nu e mămuca. Glasul mamei nu-i așa de gros și răgușit, ci e subțire și frumos.

Auzind lupul vorbele mezinului, se duse direct la fierarul satului unde-și ascuți dinții și limba și se întoarse cu același vicleșug:

— Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!

Iedul cel mare se repezi din nou la ușă să deschidă:

— Vedeți, ce v-am spus eu? La ușă e mama și noi o ținem afară, sărăcuța. Am să-i deschid.

Zis și făcut. Iedul cel mic fugi și se ascunse în hornul sobei, iar cel mijlociu sub o covată. Imediat ce lupul intră în casă, îl și înșfăcă pe iedul cel mare:

— V-am prins, năzdrăvanilor! și-l înghiți dintr-o bucată. Hmmmmmmm, spuse lupul, aș fi jurat că am auzit mai multe glasuri în casă. Ia să șed eu un picuț, că tare obosit sunt.

Și se așeză pe covată, dar, tocmai când se așeză, și strănută.

— Să-ți fie de bine, nănașule! zise iedul de sub covată.

— Ghidi, ghidi, aici mi-erai! Ia vino tu la nănașul să te pupe! și-l hăpăi dintr-o înghițitură și pe iedul mijlociu.

După ce mai scotoci prin casă un timp și văzând că nu mai găsește pe nimeni, lupul plecă. Ce jale și ce spaimă îi cuprinseră pe iedul cel mic și-apoi pe capră, când aceasta s-a întors încărcată cu mâncare și și-a găsit casa întoarsă pe dos și pe mezin plângând de sărea cămășuța pe el!

LIBRIS | We know books

— Ce s-a întâmplat aici, dragul mamei?

— Vai, mămucă, plângea iezișorul, cumătrul lup a venit după ce ai plecat și i-a mâncat pe frățiorii mei.

— Cumătrul lup? După ce mi-a jurat cu mâna pe inimă că nu o să vă atingă niciun fir de păr! Ei, lasă că și-a găsit nașul! O să plătească scump pentru tot răul pe care ni l-a făcut.

Și s-a pus capra pe treabă și a pregătit un praznic mare, gătind bucate gustoase. Apoi le-a aranjat pe o masă chiar pe marginea unei gropi pe care o umpluse dinainte cu jăratic, apoi o acoperise cu crengi și frunze. Deasupra așeză un scăunel de ceară pregătit anume pentru lup. Și l-a invitat pe lup la praznic, ca și cum n-ar fi știut că el a fost cel care i-a mâncat copilașii.

— Ia șezi matale, cumetre lup, și înfruptă-te din bucatele astea pe care le-am pregătit în amintirea bieților mei iezișori.

— Dumnezeu să-i ierte, că tare bune bucate ai mai făcut, cumătră!

Și lupul înfuleca hămesit tot ce era pe masă. Deodată, când mânca mai cu poftă, scăunelul se topi și lupul căzu în foc.

— Vai, cumătră, scoate-mă de aici că-mi arde sufletul în mine!

— Mai tare mi-a ars mie sufletul când am venit acasă și am aflat că i-ai mâncat pe bieții iezișori. Suferă acum, lup hain, și plătește pentru tot răul făcut.

Și, împreună cu iedul cel mic, aruncă și câțiva bolovani, scăpând astfel lumea de un răufăcător. Iar când caprele din jur au aflat ce s-a întâmplat, s-au strâns toate și au sărbătorit și s-au veselit, că nu mai era nicio primejdie pentru copilașii lor.

Iar eu am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea mea!

TERRIS We know books

Ursul păcălit de vulpe

Adaptare după Ion Creangă

Era odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile de pe lumea asta. Și, deși umblase o noapte întreagă după hrană, nu găsise pe nicăieri. Mijindu-se zorii, vulpea ieși la marginea drumului și se așeză sub o tufă, cu botul pe labe, gândindu-se ce să mai facă, poate-poate o găsi pe undeva ceva de mâncare.

Și cum stătea ea așa, din depărtare îi veni un miros de pește și văzu că urcă de la piața din oraș un car încărcat cu pește. Lingându-se pe mustăți, își spuse:

— Iaca hrana ce-o așteptam!

Șireată ca nimeni alta, vulpea ieși de sub tufă și se întinse în mijlocul drumului, făcând pe moarta. Când carul ajunse în dreptul ei, se opri, iar țăranul se bucură nespus când dădu cu ochii de vulpe:

— Măi frate, da' cum a ajuns vulpea asta aici? Ce noroc că am dat peste ea, să vezi ce cațaveică frumoasă am să fac nevestei din blana ei!

Luă vulpea de jos și-o aruncă în car, chiar deasupra peștelui, apoi strigă la boi:

— Hăis, Joian! Cea, Bourean!

Însă, cum au pornit boii, vulpea a și început a împinge cu picioarele peștele jos din car. Țăranul mâna, carul scârțâia și peștele din car cădea. După ce hoața de vulpe aruncă o mulțime de pește, sări și ea din car cu băgare de seamă să n-o vadă țăranul și începu a strânge peștii de pe drum. După ce-i adună grămadă, îi duse în vizuina sa și începu a înfuleca, fiindcă tare foame îi mai era. Pe când se înfrupta mai cu poftă din peștele furat, iaca apăru și ursul.

— Poftă bună, cumătră! Dă-mi și mie niște peștișori, surioară, că am umblat toată ziua flămând prin pădure și n-am găsit nici măcar o tufă de zmeură uscată.

— Ba ia mai pune-ți matale pofta în cui! Și mergi și tu la baltă și pescuiește, așa cum am făcut și eu.

— Dar cum ai pescuit, cumătră? Învață-mă, te rog, și pe mine, că eu nu știu cum se prinde peștele.

LIBRIS We know books

gama®

Cartea cu colinde

IBRIS We know books

Cuprins

Am plecat să colindăm (melodia 1) ~ 1
O, ce veste minunată! (melodia 2) ~ 4
Astăzi s-a născut Hristos (melodia 3) ~ 5
Trei păstori (melodia 4) ~ 6
Steaua sus răsare (melodia 5) ~ 7
Cântec de Crăciun (melodia 6) ~ 8
Bună dimineața la Moș Ajun! (melodia 7) ~ 9
Moș Crăciun cu plete dalbe (melodia 8) ~ 10
O, brad frumos (melodia 9) ~ 12
Iată, vin colindători! (melodia 10) ~ 13
Plugușorul (melodia 11) ~ 14
Aho, aho (melodia 12) ~ 15
Căprița (melodia 13) ~ 17
Sorcova (melodia 14) ~ 18
Jingle Bells (melodia 15) ~ 19
Silent Night (melodia 16) ~ 20
Joy to the World (melodia 17) ~ 21
We Wish You a Merry Christmas (melodia 18) ~ 23

LIBRIS | We know books

Am plecat să colindăm

Am plecat să colindăm
Domn, Domn să-nălțăm
Când boierii nu-s acasă
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

C-au plecat la vânătoare
Domn, Domn să-nălțăm
Să vâneze căprioare
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

LIBRIS | We know books

Căprioare n-au vânat
Domn, Domn să-nălțăm
Și-au vânat un iepuraș
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

Să facă din pielea lui
Domn, Domn să-nălțăm
Veșmânt frumos Domnului
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

LIBRIS | We know books

